

நமக்கு

நல்வழி காட்டும்

குருநாதர்

—ஜகத்கரு ஸ்ரீ ஜயேந்திர சரஸ்வதி சங்கராசார்ய சுவாமிகள்

[திருச்சி ஸ்ரீ ஆசார்ய க்ரந்த ப்ரசார ஸமிதி கொண்டாடிய காஞ்சி ஜகத்கரு ஸ்ரீ சந்தர்சேகரேந்தர ஸரஸ்வதி சங்கராச்சார்ய ஸ்வாமி களின் பீடாரோஹனை பவழ விழாவின் நிறைவில் ஸ்ரீ ஜயேந்திர ஸரஸ்வதி சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள் நிகழ்த்திய அருளுரை.]

இந்த உலகத்திலே எவ்வளவோ பொருள்களை அரிது என்று நினைத்துக்கொண்டு அவற்றைத் தேடிப்பிடித்துக் காப்பாற்ற முயற்சி செய்கிறோம் ஆனால் நம்முடைய தமிழ் மொழியிலே மனிதப் பிறவியே, அரிது என்று சொல்லியிருக்கிறது. ‘அரிதரிது மாண்டராய்ப் பிறத்தலரிது’ என்று சொல்லியிருக்கிறதே தவிர பொன்னே, பொருளோ, வைரமோ அரிது என்று சொல்லவில்லை. இவைகளை நாம் தேடினால் கிடைத்துவிடும். இவை அரிதல்ல. ஆனால் கிடைக்கமுடியாத பிறவி மனிதப் பிறவி. ‘இப் பிறவி தப்பினால் எப்பிறவி வருமோ ஏது வருமோ’ என்றெல்லாம் பயமுறுத்துகிறார்கள். மனிதப் பிறவி பிற்பாடு எப்போது கிடைக்கும் என்று தெரியாது. அப்படிப்பட்ட அழுர்வமான, இறைவனுல் அருளப் பட்ட நல்ல பிறவி. மனிதப் பிறவி.

மனிதப் பிறவி அரிய பிறவி

இப் பிறவியிலே எல்லோரும் பிறக்கிறோம் இறக்கிறோம். பிறந்த வர்கள் எல்லோரும் இறப்பது நியதி. இல்லையென்றால் இவ்வுலகம் கொள்ளாது. இதை வைத்துத்தான் ‘ஜரதஸ்ய ஹி த்ருவோ மருத்யு:’ என்றபடி பிறந்தவர்கள் எல்லோரும் இறந்தாக வேண்டும் என்ற நியதியை வைத்தார்கள். அப்படி பிறந்து இறந்து போகாமல் ‘பிறந்தோம் இருந்தோம் இறந்தோம்’ என்ற நிலையில் வாழ்ந்தால் அது மிகவும் உயர்ந்தது. ஆகவேதான் நாம் மகான்களைப் பற்றியும் ஞானிகளைப் பற்றியும் அடியார்களைப் பற்றியும் சொல்லும்போது அவர்கள் பிறக்கவில்லை இருந்தார்கள் என்று சொல்கிறோம். பிறக்காமல் எப்படி இறக்கமுடியும்? பிறந்தவர்கள் இறப்பது இயற்கை என்ற முறையில் அவர்கள் இறந்தாலும் இருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் பிறக்கவில்லை இருக்கிறார்கள் என்கிறோம் இப்படி எல்லோரும் இருக்க வாய்ப்பில்லை நாமெல்லோரும் இருக்கிறோம். ஆனால் நாம் இறந்த பின் நம்மைப் பற்றி யாரும் கவலைப்

ஸ்ரீ காமகோடி பிரதீபம்

படுவதில்லை. நாம் இறந்தபின் இருந்தவர்கள் என்ற கணக்கில் வருவதில்லை. கோடிக்கணக்கானவர்கள் பிராணி வர்க்கங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை இருந்தவர்கள் என்ற கணக்கில் சேர்ப்பதில்லை. இறந்த பின் யார் இருக்கிறார்களோ அவர்களே இருந்தவர்கள். மனிதப் பிறவி எடுத்து வாழ்வது அரிது. ஆனால் மற்ற பிராணிகளைப் போல பிறந்து இரக்குடி மனிதப் பிறவி அரிதல்ல. இருந்தோம் என்று வரும் மனிதப் பிறவியே அரிது

ஒவ்வொருவரும் அப்படிப்பட்ட ('இருக்கும்') நிலையை அடைய மக்கு இரண்டு தேவை. ஒன்று நல்வழி காட்ட ஒரு ஆசான் தேவை குருநாதர் தேவை. குரு இல்லாமல் எந்த கார்யமும் நடைபெறுது நம்முடைய சமயத்தில் மட்டுமின்றி மற்ற எந்த சமயத்திலும் சமுதாயத்திலும்—அவர் பாணியிலே நான் பேசுகிறேன் என்று சொல்கிறார்களே அந்த முறையில்—ஒரு ஆசான் வேண்டும். எந்தத் துறையிலும் யானை எடுத்துக் காட்டாக வைத்துப் பேசுகிறார்களோ நடக்கிறார்களோ அவர் அந்தத் துறைக்கு ஆசான். குரு இல்லாமல் வாழ்க்கையிலே ஒன்றும் இல்லை.

சத்குருவை அடைவது மிகவும் அரிது

நமது வாழ்க்கை வறட்டு வாழ்க்கையாக இல்லாமல்—சாப்பிட்டு தூங்கும் வாழ்க்கையாக இல்லாமல்—எப்போதும் நல்ல நிலையை அடைய வழிகாட்டியாக இருப்பதோ திருப்தியாக வாழ—பிறவியில்லாத நிலை அடைய வழிகாட்டியாக இருப்பவரே நிஜமான குரு உண்மையான குரு அப்படிப்பட்ட ஸத்குருவை அடைவது மிக அரிது. மனிதப் பிறவியைப் பெறுவது அரிது. அதிலும் ஸத்குருவை அடைவது மிக அரிது.

அப்படிப்பட்ட இரண்டும் கிடைக்க வேண்டுமென்றால் நமக்கு இறையருள் வேண்டும். இந்த இரண்டும் கிடைத்தால்கூட (மனிதப்பிறவியில் ஸத்குரு) மூன்றாவதாக ஒன்று அவசியம் அந்த குருவருளைப் பெற்ற நல்வழி நடந்து செல்லவேண்டும். குருவருளைப் பெற்று, நல்வழி சென்ற பிறவியில்லாப் பெருங்கீலையை அடைவதே இப்பிறவியின் ஈக்கம்.

மனிதப் பிறவி கடைசிப் பிறவியாக இருக்கலாம். அல்லது பாபிறவிகளுக்குக் காரணமாக இருக்கலாம். இந்தப் பிறவியில் தீவிய முயற்சியில் இறைவனருளால் பிறவியில்லாத நிலையை அடையமுடியும் முயற்சியின்றி இருந்தால் (பின்னர்) எத்தனை பிறவியெடுத்தாலும் விடமோட்சமில்லாத நிலையையும் அடையமுடியும், அப்படிப்பட்ட அபூர்வமான புண்யமான, காம் லக்ஷ்யமான வாழ்க்கையின் முடிவை முடித்துவைக்கக்கூடிய பிறவி மனிதப் பிறவி.

நமது பெரும் பாக்யம்

வறட்டு வாழ்க்கை வாழ்த்து அழியக்கூடிய இந்த உடலை வைத்தாம் பிறவியை எண்ணக்கூடாது. இந்த உடலினால் உன்னதமான ஆன்தத்துவத்தை அடைந்து அழியக்கூடிய இந்த உடலினால் அழியாத செல்

நமக்கு நல்வழி காட்டும்.....

மான ஞானத்தைப் பெற்று மோக்ஷத்தை பெறமுடியும் சிலையை அடையவே இறைவன் நமக்கு இந்த உடலைச் சொடுத்திருக்கிறார். அதற்கு வழிகாட்டியாகத்தான் பூஜை, வழிபாடு, எத்தனையோ விதமான புராணங்கள் இந்தக் கருத்தரங்கு போன்றவை.

இப்படிப்பட்ட பிறவியில் நல்ல குருவைப் பெறுவது மிகவும் தூர்லபம் அதிலும் மஹாபுருஷர்களை ஞானிகளை நாம் குருவாகப் பெறுவது நமது பாக்யம் பரமாசார்யாளை நாமெல்லாம் குருவாகப் பெற்றுள்ளது பெரும் பாக்யமாகும்.

ஐயங்தி விழா ஏன் ?

அவர்களுக்கு ஐயங்தி கொண்டாடுவது என்பது, முன்னர் பேசியவர் (வைத்ய சுப்ரமண்ய அய்யர்) சொன்னதுபோல், அறியாமைதான். ஆன போதிலும் இந்த சிலையில்தான் நாம் நன்றாக (ஆசார்யாளைப் பற்றி) இன்னும் கொஞ்சம் சிந்தனை செய்யமுடியும். இந்த ஜெயங்தி அவருக்காக அல்ல. அவர்களைப் பற்றி இன்னும் கொஞ்சம் தெரிந்து கொள்ளவும் சிந்தனை செய்யவும் விஷயங்களை அறியவும்தான். நாம் ராமஜயங்தி. க்ருஷ்ணஜயங்தி கொண்டாடுகிறோம். இதனால் ராமருக்கோ க்ருஷ்ணருக்கோ பெருமையில்லை. அவற்றின் மூலமாக அவர்களின் அருளைப் பெறக் கொண்டாடுவது போலத்தான் இந்த ஜெயங்தி கொண்டாடுவதும், இதனால் குருஞ்சருக்குப் பெருமை ஒருபுறம் இருக்கட்டும். அவர்களது புகழ் இறைவன் இயற்கையாக அவர்களுக்குக் கொடுத்தது. அவற்றை நாம் கூட்டவோ குற்றக்கவோ முடியாது.

அவர்களுடைய சிஷ்ய வர்க்கத்தினரின் கடமை, குருவை மறவாமல் அவர்களுடைய அருளுரைகளை ஸினைத்துக் கொண்டு அதன்படி வாழ்க்கை நடத்துவதற்காக சிந்திப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக இந்த விழா போன்ற விழாக்களை கொண்டாடுவதுதான்.

நாம் கொண்டாடும் இந்த விழா, பவழ விழா. தமிழுக்கே சிறப்பான 'மு'வுடன் கூடிய விழா. மற்ற விழாக்களில் இந்த 'மு' வராது. இந்தத் தனிச் சிறப்பு வாய்ந்த பலவழிமாவில் ஆதிசங்கரர் எந்த வகையத்தோடு பிடித்தை, காஞ்சியில் அமைத்தாரோ அந்த வகையத்தோடு இன்றுவரை வாழ்ந்துகொண்டு அருள்பாலித்து வருகிறாரோ அந்த குருவிற்கு நாமெல்லாம் நமது வந்தனங்களை நமஸ்காரங்களை மானசீகமாகச் செலுத்திக்கொள்வோம். இந்த விழா ஆசார்யாளின் புகழைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு அல்ல; அவர்களின் அருளைப் பெறுவதுதான் நமது வகையம். அந்த ஸினைப்பு வருவதற்குத் தான் இந்த ஜெயங்தி.

பொருளுக்கும் அருளுக்கும் குருவருள் வேண்டும்

‘பொருளில்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லை, அருளில்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை’ என்கிறார்கள். இவ்வுலகத்திற்கு பொருள் எவ்வளவு அவசியமோ அதுபோல் அருளும் அவசியம். செத்துப்போனபின் அருள் கிடைய்ப்பது இருக்கட்டும், அது யாருக்கோ நமக்குத் தெரியாது இன்றைய

ஸ்ரீ மாரிகாடி ப்ரதீபம்

வாழ்க்கைக்கு அருளும் அவசியம் என்ற சூழ்நிலையுள்ளது. அதனால் 'பொருளில்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லை; அருளில்லார்க்கு இவ்வுலகமும் இல்லை; அவ்வுலகமும் இல்லை' என்று பாடலாம் அவர்களை நம்பிநம்பிக்கையுடன் அந்தக் காலத்தில் இருந்தார்கள். அதனால் பொருள்ஒன்று போதும். அருள் பின்னால் காபபாற்றும் என்று நினைத்தார்கள். இன்று பொருளைப் பெருவதற்கும் அருள் வேண்டியுள்ளது.

ஆகவே, பொருள், அருள் இரண்டிற்கும் அருள் பாவிப்பவர் நம்முடைய ஆசர்யப் பெருமான். அந்த குருஞாதருடைய அருளைப் பெற்று, பொருளையும் நன்மையையும் பெற்று நம் வாழ்க்கை சீரும் சிறப்பும் பெற்று விளங்க வேண்டுவோம்.

(11)